

ARCHIWUM UNIwersYTETU JAGIELLOŃSKIEGO

ZESPÓŁ:

Wydział Filozoficzny Uniwersytetu Jagiellońskiego 1849-1945

SYGNATURA:

WF II 504 – Teczki akt doktorskich podania o dopuszczenie do egzaminów ścisłych, ocena pracy, załączniki 1860-1945

SYGNATURA OBIEKTU:

WF II 504 – Leniek Jan

DIGITALIZACJA:

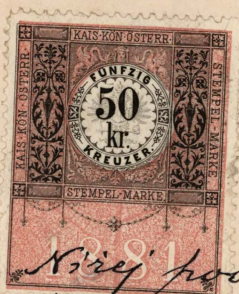
Archiwum Uniwersytetu Jagiellońskiego

2015 r.

1. NR ARCHIWUM: 805	2. NAZWA ARCHIWUM: Archiwum Uniwersytetu Jagiellońskiego	
3. NAZWA ZESPOŁU: Wydział Filozoficzny Uniwersytetu Jagiellońskiego 1849-1945 (WF II)		
4. NR ZESPOŁU: 17	5. SYGNATURA OBIEKTU: WF II 504 – Leniek Jan	
6. LICZBA STRON/KART: 16		7. LICZBA SKANÓW: 16
8. DATA WYKONANIA: 2015	9. NAZWA PRACOWNI: Archiwum UJ	10. WYKONAWCA KOPII CYFROWYCH: Jacek Urbanowicz
11. UWAGI: -		

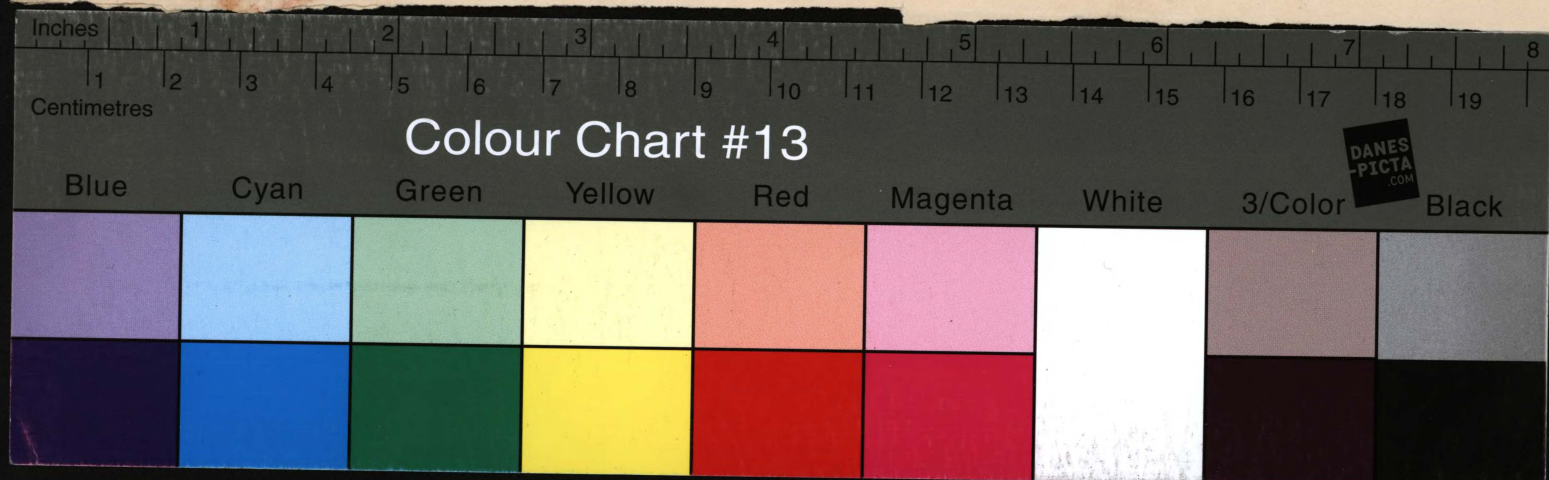
1
Świecne grono profesorów wydziału filozoficznego!

Niniejszy podpisany prosi Świecne grono profesorów wydziału filozoficznego c. k. uniwersytetu Jagiellońskiego o łaskawe przyznaczenie go do odbycia rigorousum z historii powszechniej w filozofii i filologii łacińskiej i z filozofii w celu uzyskania stopnia doktora na podstawie a) absolutoryum i b) rozprawy historycznej p. t. Kongres wysegradski w r. 1335

Jan Lenicki

Kraków 8 marca 1882 r.

9/5/81

9/6/81

2

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting in blue ink, possibly a list or ledger entry, covering the majority of the page.]

259 22/11

1 pr. 9/3 82
4

Do

Swietnego grona profesorów
wydziału filozoficznego c.k. uni-
wersytetu Jagiellońskiego

Jan Lenicki

prosi o łaskawe przyzwolenie
go do odbycia rigorosum w celu
uzyskania stopnia doktora

(draTęrniki)

Ocenienie rozprawy pro gradu
p. Jana Leśnika kand. fil.
p.t. „Kongres wysegradzki z r. 1835.”

Autór zbiera pracownice źródła, różnorodnie i rozrzucone po rozmaitych publikacjach, i wyrykuje je sumiennie. Temat rozprawy nie zawiera u siebie bezwzględnej konieczności krytycznego rozpatrzenia i z źródła historyograficznego, najwłaściwszego bożemu materiałowi do starannego, głównego przedmiotu rozprawy, do starannego dyplomata. Z tem sprytem naderadoby było iżby sobie, gdyby autor poświęcił więcej pracy krytycznemu porównaniu i ocenieniu źródeł historyograficznych, których mu przysłał korzystać. W tym względzie nie znać u całej rozprawy nawet najdrobnych niedociągów. W przedmowie wymienia tylko tytuły kilku kronik, jak Chron. aulne Regiae, kr. Pulkawy, autobiografia Karola IV, Joh. Viktorienis, Thu, powy; niewiadomo, czy zdał sobie sprawę z gęstości, ze składu i wartości źródeł tych materiałów. Aż brak orestu krytycznego wywodów autora przedmiotowej i niedostatek podstawy (jak u ekskursji o pretensjach Przemysławców do polskiej korony, gdzie mała interpretacja przytłumionego wstępu z dokumentu Łobitka jest wcale dowolna i dość nieszczerliwa), niekiedy zaś małe sprośne faktoryjne ocenianie wartości źródeł, wyrażające się nieumiarowatością krytyczną o niektórych, jak u wstępie o skrypcie na tron Karolowi W. u wstępie o b. z. rodu, na królewskiego i umiarkowanie na tym wstępie opartych).

W konstrukcji nie brak pierwszych zalet. Przez całą w głównym zarządź budowy postawione pojęcie. I rozdz. „Pretensje cesarskie - sprawa Polska i pomorska” sprostada ma u treści spraw, których radatwiciem stanowiło przedmiot i zadanie Kongresu wysegradzkiego, II rozdz. „Stan Polski po śmierci Łobitka” określa sytuację polityczną, która zmuszała Karolowi W. do zwrotu w politykę na kongresie, III rozdział najwięcej mi uwagi Kongresu, jego obradami i rezultatami. W wykonaniu tego planu jest jednak, pomimo widocznych dobrych intencji, orestu konstrukcyja chronologicznych i treściowego przesłania momentów warunkowych. Tak np. sprawa karycka na uw.

gruby wpływ do tej rozprawy i zwiśnięcie strefy, które wykształtowały
dla zrozumienia sprawy, jeśli nawet jej przebieg na politycznej polu; i wy-
stać jednak jasno i wyraźnie domostwo spora o sukcesję po Henryku Ka-
rychowie i wyłożenie, którego ta sprawa całą niemal Europę, wchodząc
można powiedzieć, wypadła, jak iżotowa intencja dynastji Wittelsbachów,
Habsburgów; Habsburgów były i ujęć sadzących same szlachezki geo-
graficznego położenia Karintji i Tyrolu, a zarazem szlachezki celów, które
sobie wytknęła była polityka wyżej wymienionej dynastji.

Rozwój polityki Karolowa W. nieodzowny i właściwy jego charakter
mierzony do politycznej p. Leńska. Ale nawet tego, że Karolowa roz-
porządza na stanowisku politycznym tożsamość i w tym duchu jego postępy,
Tęże i z Leńcem: Wittelsbachami przeciw Habsburgom: między innymi
porozumieć na stanowisku politycznym wobec Leńcem (z nim nie wojował z Leńcem
i Brandenburgiją nie był obojętny) a przeciwnie: w kwestji szlachezki nie
abdykować zepchnię. Według p. Leńska nie ma domostwa wyboru jedyn-
i drugi alternatywy, wojować z Wittelsbachami lub Habsburgami, gdyż
tytułami/przebiegiem rozróżnić to, co powyżej zaznaczone, - drugi jest
już zgóry abdykacji w sprawie krzyżackiej; szlachezki, jest wyjątkiem wpływu
politycznego Karola Roberta, który odcina Karolowa W. na uwagę z
jedną stronę.

Wykazuje wypadki autor o panowaniu Bolesława w Polsce, niedługo
stanowisko i szlachezki.

Stosunek z rozprawy całej nie odaje, żeby autor miał warunki do zajęcia
złotym powołaniem między samodzielnymi pracownikami
na polu pracy historycznej. Nie zaprzeczę iż nie da, że z różnicami które
jest obserwowane, a chociaż wobec jakiegokolwiek subtelniejszej krytyki, która go
może doprowadzić do doniosłych rezultatów, rachować i z tym obojętno-
ścią z kłótni „przebiegiem” wyraża i kombinować ich iścicielem
i pracy historycznej. Złotami konstrukcji nie błądzi, nie dopuszcza i
o ujęć jednak różnych zbowię, tak jak i w krytyce jakiegokolwiek błądów wykazuje
mu nie można. Jako dowód, że autor ten jest przygotowany, żeby w historii

Samodzielnie pracować nie bez konieczności nauki, więc tu rozprawa o karze
razu podzielić, skutek tego bez wahania pisać, żeby go do egzaminów przystąpić
dopisać.

do Krakowa d. 4 kwietnia 82

[Signature]

284 *Handwritten* 1881/2
pr. 4 1/4 82

8

Ocena
 wyprawy p. L. Wöngres Wiedeńskiej w r. 1835
 stworzonej przez p. Jana Leuka pro gradu

W wyprawie widać przejrysty spórb stworzony, białej
 krawędzi, po następnej wyliczającym żywota i literaturę
 jego przedmiot (bez krytycznego zwrotu i widać być młodym),
 najmoż o sprawach, które były przedmiotem sporu między Polską
 a Czechami, następnie o powrocie Polaków, stosunkach w porządku
 nadwórzańskim W. a wreszcie króli i innych i innych samego
 kongresu, wreszcie zestawiając bardzo sumiennie, starannie
 mawiając o zblizaniu i porównaniu, aleho i widać, szczegóły
 z wielką dyplomacją. Właściwie powstaje bardzo dobitna koin-
 kida, która nie ma wprawdzie szerszego poglądu ani głębsze-
 go rzutu krytycznego i uprzedzi, ale która, dzięki starannemu
 oświetleniu i wypracowaniu się w kółkach. Miano widać pewnych
 pomieszczeniach wyprawy może słyszeć na dźwięk, że autor jej
 potrafi samodzielną pracować na polu historycznym i dla
 tego jest dostatecznym kwalifikacją do przypuszczenia
 go do egzaminów ścisłych. Język nie wszędzie jest popra-
 wny, niektóre jednak miejsca błędów uderzają i to przez
 niecałkowite się widzą.

w Krakowie d. 12 kwietnia 1882 r.

Dr. Leuk

do N. 287 D. W. F. 1887 12
Apr. 13/82

WYDZIAŁ FILOZOFICZNY
c. k. Uniwersytetu Jagiellońskiego
w Krakowie.

№ 328.

Protokół

Drugiego seminium Pentego pro gradu
odbytego z kandydatem p. Janem Leinsem
na dzień 1. Maja 1883. o godz. 9 ty. rano

Obecni: dziekan dr. St. Baranowski jako pre-
sederujący.

Profesorów dr. Strasdenus dr. Karłinski jako
examinatorów.

Examin rozpoczął prof. Karłinski o godz. 9 min 10.
i pytał przez minut 25. Następnie pytał prof.
Strasdenus i skończył o godzinie 10. minut 15.

Rezultat Examinu dobry.

Protokół dnia 1. Maja 1883.

St. Baranowski
dziekan u. f.

J. Karłinski

M. Strasdenus

WYDZIAŁ FILOZOFICZNY
c. k. Uniwersytetu Jagiellońskiego
w Krakowie.

Nr. 369

Protokół

1^{go} examina ścisłego (z historii i filologii) z p. Janem
Leńkiem, odbytego w dniu 4 Maja 1882 r. o godzinie
3 popołudniu

Prof. Dr. Smolka examinauje przez 1 godzinę

tj. od 3, 15 — 4, 15

Dr. Laskowski examinauje przez 40 minut

tj. od 4, 15 — 4, 55

Prof. Laskowski examinauje przez 20 minut

tj. od 4, 55 — 5, 15

Po namadzie Komisji orzekono, że wynik examinu był
dostateczny

D. j. w.

Dr. Laskowski

M. Skrzyski

Molny

THE WILSON JOURNAL
OF THE WILSON JOURNAL
OF THE WILSON JOURNAL